

som Beder af et Arbejde, faldt ind under Loven, men fik ikke Dagpenge i de første 13 Uger. Det er fuldkommen rigtigt. Overhovedet er der ikke nogen, der i de første 13 Uger faar Dagpenge i Henshold til denne Lov. Om vedkommende faar Dagpenge de første 13 Uger, maa afhænge af et andet Faktum, nemlig om han er Medlem af en Sygekasse eller paa anden Maade har sikret sig Afgang dertil. Nu er det ganske rigtigt, at den Mand, der har 1,800 Kr., kan ikke blive Medlem af en Sygekasse. Det ærede Medlem for Esbjerg var i Gaar saa overordentlig floget paa de Regler, Sygekasseinspektøren følger med Hensyn til, hvad der skal gælde over for uformuende Personer ved Indtrædelsen i Sygekasser. Jeg tror ikke, det ærede Medlem havde saa fuldkommen Ret, naar han gav disse Regler den Bestemthed, som han gjorde, det maa altid afhænge af et Støn. Naturligvis kan Sygekasseinspektøren have visse Regler, som han følger ved dette Støn, men et Støn er det alligevel, og et Støn der maa taale mange Undtagelser, saa mange, at der vanskelig bliver nogen Regel tilbage. Men det er vel saadan, at den Mand, der har 1,800 Kr., kan ikke komme ind i en Sygekasse. Nuvel, saa faar han ingen Dagpenge i de 13 Uger, men derfor kan han godt komme ind under Loven, og der er ingen som helst Uregelmæssighed til Stede, da Loven ikke gaar ud paa at tillægge Dagpenge de første 13 Uger. — Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds (S. Jensen) vil jeg blot tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til det Spørgsmaal, han fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der er Arbejdsgiver eller ikke. Det ærede Medlem kom ind paa, at det i saa Henseende kunde være afgørende, hvorvidt den, der udførte Arbejdet, udførte det i Overensstemmelse med Næringslovgivningen eller ikke. Spørgsmaalet er altsaa, at en Husejer antager en Malersvend til at udføre Facademaling, og denne Malersvend antager andre Svende til at hjælpe sig. Det ærede Medlem sagde, at det var noget, som ikke kunde opstilles, fordi Svenden ikke kunde antage de andre til Medhjælpere uden at gøre Brud paa Næringslovgivningen. Det er meget rigtigt, men det er i Forhold til denne Lov fuldstændig ligegyldigt. Selv om han handler mod Næringsloven, kan han meget godt staa som Arbejdsgiver, saa det Forhold kan meget godt stilles op. Det er kun det, jeg vil fremhæve at, om der foreligger Overtrædelse af Næringsloven er et ligegyldigt Forhold med Hensyn til Bestemmelsen af, om han er Arbejdsgiver eller ikke.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil sige til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), at den Statistisk, han omtalte, skriver sig fra Aarene før 1870, det er nemlig „Engels Statistisk“, som er meddelt i Arbejderskommissionens Betænkningens historiske Del, og den har ikke noget Hold i de virkelige Forhold, navnlig ikke, efter at vi have faaet den nyeste Rigsforsikrings Statistisk, som altsaa er 25 Aar senere og grunder sig paa virkelige officielle Beregninger, og ikke paa Enteltmands Underøgøller og Kalkulationer. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem skal knytte nogen som helst Betragtninger eller Beregninger til den nævnte Statistisk, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Bojsen) forrige Aar i den Henseende førte frem, men derimod holde sig til de officielle Oplysninger fra Thykland. — I Henseende til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds (S. Jensen) Udtaalelse om, at det var ikke saa rart med dette Besøttigert over for Arbejdsgiverne, om de forstredede eller ikke, vil jeg bringe det ærede Medlem i Erindring, at der skal finde Opslag Sted paa hvert Arbejdssted om, hvorvidt Arbejderne ere forsikrede eller ikke, og hvor de ere forsikrede. Naar jeg har udtalt ligejom den høitærede Indenrigsminister, at Arbejderne nok skulle sørge for at blive forsikrede, og det ærede Medlem saa har udtalt, at vi ikke bagefter maatte beslæge os, hvis Arbejderne virkelig stille Fordring derom til Arbejdsgiveren eller finde det urigtigt, tror jeg virkelig, jeg i alt Fald paa Udvalgets Vegne og vistnok paa alle tilstedeværendes Vegne tor forsikre, at ingen vil fortenke Arbejderne i, at de ved Arbejdsaftalers Indgaaelse søge at sikre sig, at de i Tilfælde af Ulykke have den Sikring, som Lovforslaget har tilkænt dem. Jeg tror ganske sikkert, at den offentlige Mening ved en saadan Lejlighed altid vil staa paa Arbejdernes Side. Med Hensyn til Bestadigelse af den Maskine, jeg talte om, vil jeg bede det ærede Medlem lægge Mærke til, at jeg ikke har talt om nogen forjættelig Bestadigelse af en Maskine, thi saa er Sagen ganske klar. Hvis man forjættelig bestadigter en Maskine, kommer man ind under Straffeloven, og hvis man ved den Lejlighed bestadigede sig selv, kan man sikkert ikke komme ind under Ulykkesforsikringsloven. Nej, jeg talte om Bestadigelse ved grov Uagtømhed af en Maskine. For Lovgivning foreskriver nemlig ogsaa, at vedkommende, der har lidt Tab ved den Genstands Bestadigelse, har Erstatningskrav hos den, der ved en grov Uagtømhed har ødelagt Genstanden. Det var dette Forhold, jeg talte om, og der vil maasse det ærede Med-